

Kasernarbejder Rasmussen, der afgik ved Døden den 9. December 1935, havde ved sin Afskedigelse i 1931 en samlet pensionsgivende Tjenestetid af ca. 18 Aar og manglede saaledes ca. 2 Aar i at have opnaaet Pensionsret i Henhold til Lov Nr. 89 af 19. April 1907 om Pensionering af civile Funktionærer og Haandværkere m. fl. ved Hæren og Søværnet.

Fra den 1. Maj 1933 at regne blev der tillagt Kasernarbejderen en fast aarlig Understøttelse paa 500 Kr., jfr. Rigsdagstidenden for 1933—34, Tillæg A. Sp. 4263—64 og Tillæg B. Sp. 255—56.

Enkefru Rasmussen, der indgik Ægteskab med sin afdøde Mand den 24. August 1883, er 74 Aar gammel og oppebærer i Aldersrente 74 Kr. 25 Øre maanedlig, nemlig højeste Sats i København for enlige Kvinder over 68 Aar. Efter det i Sagen oplyste kan hun paa Grund af svigtende Helbred ikke bo alene og trænger til særlig Pleje.

Under Hensyn til hendes Svagelighed og til, at hendes afdøde Mand kun manglede ca. 2 Aar i at være pensionsberettiget, synes det stemmende med Billighed, at der fra 1. April 1936 at regne søges hende tillagt en fast aarlig Understøttelse paa Finansloven, der formentlig passende vil kunne ansættes til 200 Kr. uden Tillæg.

I den Anledning tillader jeg mig med Finansministeriets Tilslutning at anmode det ærede Finansudvalg om til 3. Behandling i Folketinget af Forslag til Finanslov for Finansaaret 1936—37 paa mine Vegne at ville stille følgende Ændringsforslag:

Til § 22. Krigsministeriet.

Konto III. C. Understøttelser. 2. Det midlertidige Beløb.

Summen forhøjes med..... 200 Kr.

ALSING ANDERSEN.

Adam Tamboe.

Til Folketingets Finansudvalg.

190

Krigsministeriet. København, den 27. Februar 1936.

Den ved Københavns Militærhospital ansatte Barber oppebærer et aarligt Honorar af 1 920 Kr. For det nævnte Honorar er Barberen pligtig til 2 Gange ugentlig gratis at barbere de paa Hospitalet indlagte Patienter, saavel det værnepligtige Mandskab som Patienter, der er indlagt paa Rigshospitalets Afdeling for Nervesygdomme.

Medens Antallet af mandlige Patienter i de 2 sidste Finansaar gennemsnitlig har været 200—220 pr. Dag, er Antallet for indeværende Finansaar steget til ca. 260 pr. Dag, hvilket bl. a. hidrører fra Udvidelsen af Nerveafdelingen. Den Forskydning, der herved er foregaaet fra værnepligtige Patienter til Nerveafdelingens Patienter, forøger Barberens Arbejde meget betydeligt, da Nerveafdelingens Patienter kræver mere Tid til de enkelte Barberinger og ifølge Sagens Natur ofte er vanskeligere at barbere.

De nævnte Forhold har bevirket, at Barberen i Almindelighed ikke kan tilendebringe Gratisbarberingen paa de normerede Dage, men som oftest maa bruge 4 Dage ugentlig hertil, ligesom han anvender 1 à 2 Medhjælpere, som han selv betaler.

Som Følge af Udvidelsen af den neuro-kirurgiske Service maa han desuden foretage flere Operationsbarberinger end tidligere, og han maa ofte indfinde sig paa Hospitalet udelukkende for at udføre disse Barberinger.

Under Henvisning til det foran anførte maa man anse det for rimeligt, at det omhandlede Honorar for Barberen forhøjes fra 1 920 Kr. til 2 200 Kr. aarlig fra den 1. April 1935 at regne.

Lønningsraadet, hvem Sagen har været forelagt, har ved Skrivelse L. R. Journ. Nr. 46/36 af 20. Februar 1936 meddelt, at Raadet efter det i Sagen oplyste kan tiltræde den foreslaaede Forhøjelse af Honoraret.